

Sloupy víry – Věřím v církev

Slovo „církev“ ztratilo hodně ze svého původního významu. Když slyšíme v mediích, co církev dělá nebo ne, za co může a jaký zaujímá postoj, skoro pokaždé myslíme na biskupy a možná někdy i na kněze. Novináři a politici mluví o církvi jen v politickém nebo sociologickém kontextu. Horší je to, že podobně myslí nemálo věřících: když mluví „církev“, myslí „oni“. Je to smutné.

Na církve se musíme dívat s vírou. Pouze z této perspektivy můžeme pochopit, co církev je a jaká by být měla. Víra nám umožňuje vnímat církev jako nástroj v Božích rukou, vidět v ní vzkříšeného Krista a doufat, že přes veškerou lidskou bídu v ní působí Duch svatý. V *Credu* vyznáváme: „Věřím v církev.“ Je to důsledek vyznání víry v Krista a Ducha svatého.

Shromáždění Bohem

Řecké slovo „ekklesia“ znamená „shromáždění; svolání“. Ve Starém zákoně toto slovo znamenalo shromáždění lidu pozvaného Bohem, například pod Sinaj. První společenství Kristových učedníků se pojmenovalo „církev“. V tom můžeme najít první základní odpověď na otázku, co církev vůbec je. Je shromážděním, společenstvím pozvaným a spojeným Bohem ze všech národů země. Proč? Aby lidé nebyli jako sirotkové bez otce, aby se netoulali ve tmě hříchu, ale tvořili jednotu s Bohem a mezi zeměmi. Bůh nás chce skrze Krista v sobě zakořenit a utvořit mezi námi pevné vzájemné vazby. Nechce nás nechat osamocené, ale chce abychom žili ve společenství.

Slovo „církev“ má tedy trojitý smysl: 1. liturgické shromáždění (zvláště při slavení eucharistie), 2. místní společenství (např. farnost), 3. celé univerzální společenství věřících.

V Bibli najdeme mnoho obrazů a symbolů církve a ty nám říkají někdy mnohem více než pouze teoretická definice: ovčinec, vinice, obdělávaná půda, Boží stavba, rodina, svatyně, svaté město, Kristova nevěsta, Jeruzalém, naše Matka. Nejdůležitější jsou: Boží lid, Tělo Kristovo, svatyně Ducha svatého. Každé z nich nám přibližuje tajemství církve, každé nám odhaluje jeho jinou dimenzi. Mluví především o přítomnosti zdroje – Trojjediného Boha. Stejná láska, spojující Otce, Syna a Ducha svatého, žije v církvi, spojuje ji v jedno, očišťuje a rozlévá se do světa.

Druhý Vatikánský sněm (1962-1965) položil otázku: „Církvi, co říkáš sama o sobě?“ Zpracoval odpověď, něco na způsob definice: „Církev je v Kristu jakoby svátost neboli znamení a nástroj vnitřního spojení s Bohem a jednoty celého lidstva“. Měli bychom si asi něco vysvětlit. Svátosti (křest, bířmování, eucharistie, svátost smíření, nemocných, manželství a kněžství) jsou viditelná znamení, skrze něž Bůh dává člověku svou neviditelnou milost. V tomto případě slovo „svátost“ popisuje církev jako celek. V církvi tedy všechno má svátostný rozměr, viditelné vede k neviditelnému. Od hmotného k duchovnímu. Viditelná struktura církve (lidé, hierarchie, liturgie, obřady, právo) je proniknutá duchovní Božskou skutečností, kterou vnímáme pouze očima víry.

Jedna, svatá, všeobecná, apoštolská

Jsou to čtyři charakteristické rysy církve. Co nám říkají?

Církev je jen **jedna**, protože jen jeden je její pramen - Bůh, jeden zakladatel Kristus a jedna její „duše“ Duch svatý. Od samého začátku se tato jediná církev projevuje v bohatství kultur, národů a různých Božích darů. Tato pestrost nepopírá jednotu církve, kterou zajišťují viditelné pouta společenství:

1. vyznávání jediné víry přijaté od apoštolů;
2. společné slavení bohoslužby, především svátostí;
3. apoštolská posloupnost skrze svátost kněžství.

Bohužel, viditelná církev je rozdělena. Pouta vzájemné jednoty jsou narušena, ale nejsou zničena úplně. Proto je nutné se modlit za jednotu křesťanů a ekumenicky se snažit o obnovu plné jednoty Kristových učedníků.

Církev je **svatá**, protože pochází od Boha a k Bohu vede. Žije v ní a v ní také působí Kristus. Duch svatý ji vede k svatosti. Církev je pro hříšníky a tvoří ho hříšníci, kterým bylo odpuštěno a byli pozváni k obrácení. Církev vždy potřebuje očištění.

Církev je **všeobecná**, jinak řečeno: katolická. Máme tady dva aspekty: je katolická, protože zahrnuje plnost prostředků ke spáse a také proto, že je poslána do celého světa. V každém místním společenství církve (diecéze, farnost) je zastoupena celé živá univerzální církev.

Církev je **apoštolská** protože: 1. je založena na základě apoštolů, kterým Kristus svěřil své poslání, 2. střeží a předává učení, které slyšela od apoštolů; až do návratu Krista je i nadále poučována a vedena apoštolů, díky jejich nástupcům, biskupům, pod vedením papeže - nástupce svatého Petra.

ThDr. Tomasz Jaklewicz